

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
125

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Ν. Δ. 4089. Περί διατάξεων άφορωσών τούς Έφεδρους Αξιωματικούς, Πολεμιστάς, Αγωνιστάς Έθνικής Αντιστάσεως και Αναπήρους και Θύματα Πολέμου... 1
- Ν. Δ. 4090. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων τινών ποινικών και σωφρονιστικών διατάξεων..... 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4089

(1)

Περί διατάξεων άφορωσών τούς Έφεδρους Αξιωματικούς, Πολεμιστάς, Αγωνιστάς Έθνικής Αντιστάσεως και Αναπήρους και Θύματα Πολέμου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ύπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 19 Ιουλίου 1960 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Γενικά - Όροι

1. Διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Ν.Δ. νοούνται :

α) Ός έφεδροι Αξιωματικοί και των τριών Κλάδων των Ένόπλων Δυνάμεων, πάντων των όπλων, Σωμάτων και Υπηρεσιών αυτών, οι μη προερχόμενοι εκ μονίμων στελεχών.

β) Ός ανάπηροι και Θύματα Πολέμου, οι έν τούς άρθροι 1 και 2 του Α. Ν. 1324)49 «περί προστασίας και άποκαταστάσεως των ανήρων πολέμου όπλιτών και Θυμάτων Πολέμου» άναφερόμενοι, περιλαμβανομένων εις τά Θύματα Πολέμου υπό τούς αυτός όρους και προϋποθέσεις και των μελών των έσφραγισμένων οικογενειών των μονίμων και έφεδρων Αξιωματικών φρενοθέντων, θανάτων εκ κακουχιών του πολέμου ή έξχαρισθέντων έν πολέμω. Νοούνται ώσαύτως ός τοιούτοι και οι κατά τον Α.Ν. 1855)51 «περί συνταξιοδοτήσεως των Έλλήνων πολιτών των παθόντων εις μάχην κατά του έχθρού» συνταξιοδοτούμενοι.

γ) Ός πολεμιστάς οι θεωρούμενοι τοιούτοι κατά τας διατάξεις :

ι) Του Α. Ν. της 28)31 Οκτωβρίου 1935 «περί προστασίας Έφεδρων Παλαιών Πολεμιστών» ως ούτος έτροποποιήθη διά του Α. Ν. 244)1936 «περί τροποποιήσεως κλπ. και μεταγενεστέρως.

ii) Του άρθρου 9 του Ν. Δ. 1799)1942 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του ύπ' αριθ. 1040)1942 Ν. Δ. κ.λ.π.» και

iii) Του Ν.Δ. 1836)1951 «περί τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως της Νομοθεσίας περί προστασίας άπολυομένων εκ των τάξεων του Στρατού κλπ.» ως ούτος έτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

δ) Ός αγωνιστάς Έθνικής Αντιστάσεως, τά μέλη των κατά τά άρθρα 1, 2 και 3 του Α. Ν. 971)49 «περί άπονομής ήδικών άμοιβών εις τας Έθνικάς άνταρτικάς ομάδας και Έθνικάς Οργανώσεις έσωτερικής αντιστάσεως» έθνικών Ανταρτικών Ομάδων, Έθνικών Οργανώσεων Πληροφοριών και δολιοφθοράς και Έθνικών Οργανώσεων Έσωτερικού, ως και τά έν ζωή εύρισκόμενα πρόσωπα περί των άρθρων 10, παρ. 4 του αυτού Α.Ν. 971)49.

Έν περιπτώσει τυροής πλειόνων εκ των άνωτέρω ιδιοτήτων έν τώ αυτό πρόσωπώ, τούτο δικαιούται κατ' έπιλογήν μόνον των εις την μίαν έξ αυτών άναγνωριζομένων εύεργετημάτων.

2. Η ιδιότης των έν τή προηγούμενη παραγράφω άναφερομένων άποδεικνύεται :

α) Των έφεδρων Αξιωματικών, έξ αντιγράφου Φύλλου Μητρώου του οικείου Στρατολογικού Γραφείου.

β) Των ανήρων και Θυμάτων Πολέμου, διά του διπλώματος της πολεμικής συντάξεως.

γ) Των πολεμιστών, διά θεβαίώσεως της άρμοδίας ύπηρεσίας του Υπουργείου Έθνικής Αμύνης.

δ) Των αγωνιστών Έθνικής Αντιστάσεως, διά θεβαίώσεως της άρμοδίας ύπηρεσίας Γενικού Επιτελείου Στρατού.

3. Τά περι των ή προηγούμενη παράγραφος άποδεικτικά έγγραφα ενδίδονται άτελώς.

4. Επί ίσοις όροις ή ιδιότης του πολεμιστού και αγωνιστού Έθνικής Αντιστάσεως υπό την άνωτέρω έννοιαν, λογίζεται ως ιδιαίτερον προσόν διά πάσαν περίπτωσην και βαρύνει έξ ολοκλήρου επί πάσης ενεργείας και αποφάσεως άφορώσης αίτημα τούτου.

Άρθρον 2.

Εισαγωγή εις Στρατιωτικάς Σχολάς.

1. Από της ισχύος του παρόντος Ν. Δ. εις τας Παραγωγικάς Σχολάς Αξιωματικών και Υπαξιωματικών των τριών Κλάδων των Ένόπλων Δυνάμεων, Αμυντικού Σώματος και Σωμάτων Αποφύλαξης εισάγονται εις ποσοστόν 40ο)ο εκ των υπολοίπων έπιτυχόντων του δια της προκηρύξεως καθοριζομένου αριθμού, α) 25ο)ο τά τέκνα ή άδελφοί άνα-

πήρων και θυμάτων πολέμου, β) 15 ο) οί καταγόμενοι εκ Βορείου Ηπείρου και εκ παραμεθωρίων περιοχών, καθοριζομένων τούτων δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμύνης δημοσιευμένης εις Φ.Ε.Κ. και εκδιδομένης εφ' άπαξ.

Η εισαγωγή των άνωτέρω εις τας Σχολάς γίνεται βάσει της μεταξύ των σειράς επιτυχίας άνευ διακρίσεως κατηγορίας.

Όσακις ο αριθμός των επιτυχόντων εκ μιας των άνω κατηγοριών δεν καλύπτει όλόκληρον τό ως άνω καθοριζόμενον δι' αυτήν ποσοστόν, τούτο συμπληρούται εκ του πλεονάζοντος αριθμού επιτυχόντων της άλλης κατηγορίας.

2. Διά τής προκηρύξεως του διαγωνισμού καθορίζονται τά άποδεικτικά τής ιδιότητος των εν τή προηγουμένη παραγράφω αναφερομένων.

*Άρθρον 3.

Νοσηλευτική περίθαλψις τραυματιών πολέμου.

1. Τραυματίαι πολέμου μη υπαχόμενοι εις τας διατάξεις των άρθρων 46 έως 50 του Α. Ν. 1324) 1949 διακρίνονται όπως νοσηλεύονται δωρεάν εις Στρατιωτικά, Κρατικά, Δημοτικά και Κοινοτικά Νοσοκομεία εν περιπτώσει επιδεινώσεως τής υγείνης των καταστάσεως εκ του τραύματος και εφ' όσον δεν τυγχάνουσι νοσηλευτικής περίθαλψεως υπό Ασφαλιστικού Οργανισμού.

Ός τραύματα θεωρούνται και τά κρουπαγήματα.

2. Η ως άνω νοσηλεία παρέχεται άνευ του όρου τής άπορίας επί τή επιδείξει επισήμου αντιγράφου Φύλλου Μητρώου του οικείου Στρατιολογικού Γραφείου, εξ ου εμφανίζεται ο τραυματισμός και μετά προηγουμένη γνωμάτευσιν εν ενεργεία στρατιωτικού ιατρού, τεθεωρημένην υπό του διοικητού τής Μονάδος αυτού ή μετά τοιαύτην του Νομάτρου.

*Άρθρον 4.

Διευκολύνσεις προς Οικοδ. Συνεταιρισμούς.

Επιτρέπεται εις τον Υπουργόν Εθνικής Αμύνης, όπως δι' αποφάσεών του διαθέτη εις Οικοδ. Συνεταιρισμούς Πολεμιστών, Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως, Εφέδρων Αξιωματικών και Θυμάτων Πολέμου τά αναγκαία διά τήν διάνοξιν και κατασκευήν οδών και διαμόρφωσιν κοινοχρήστων χώρων μηχανήματα, εκ των χρησιμοποιουμένων υπό του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης δια τήν εκτέλεσιν έργων ανασυγκροτήσεως, εφ' όσον δεν ήθελε παρακωλυθῆ ή εκτέλεσις των έργων τούτων.

Διά των αύτων αποφάσεων καθορίζονται οί λοιποί όροι τής διαθέσεως, ως και τό καταδλητέον μίσθωμα, όπερ δεν δύναται νά είναι άνωτερον του ενός τετάρτου του αγοραίου τοιούτου.

*Άρθρον 5.

Γεωργική και κτηνοτροφική άποκατάστασις.

Αί διατάξεις των άρθρων 4—9 του Α. Ν. 1324) 49 «περι προστασίας και άποκαταστάσεως των αναπήρων πολέμου όπλιτών και θυμάτων πολέμου» εφαρμόζονται αναλόγως και διά τους πολεμιστάς, αγωνιστάς Εθνικής Αντιστάσεως και Εφέδρους Αξιωματικούς, προτιμωμένων των εξ αύτων τραυματιών, κατόπιν κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εθνικής Αμύνης, Οικονομικών και Γεωργίας, εκδιδομένων μετά τήν άποκατάστασιν των αναπήρων και θυμάτων κατά περιοχάς Νομών, τή προτάσει του οικείου Νομάρχου.

*Άρθρον 6.

Διευκολύνσεις προς έξόφλησιν όφελών.

1. Δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι, μη υποστάντες τας κεκαυονισμένες κρατήσεις υπέρ του Μετοχικού Ταμείου ούτινος τυγχάνουσι μέτοχοι κατά τήν διάρκειαν τής εκπληρώσεως εφεδρικής στρατιωτικής των υποχρεώσεως ως εφέδρων αξιωματικών ή όπλιτών, ως μη μισθοδοτούμενοι παρά τής πολιτικής υπηρεσίας των άλλ' υπό τής στρατιωτικής τοιαύτης, δικαιούνται όπως εντός προθεσμίας πέντε ετών από τής δημοσιεύσεως του παρόντος Ν. Δ., καταβάλωσιν άτόκως τμηματικώς τας προς τά οικεία Μετοχικά Ταμεία ως άνω όσει λάς των προς αναγνώρισιν των ένα τι των Ταμείων τούτων δικαιωμάτων αύτων.

2. Η προθεσμία έξοφλήσεως όφελών των εν άρθρω 1 του παρόντος Ν. Δ. προσώπων προς τήν Υπηρεσίαν Διαχειρίσεως Ανταλλαξιμού Μουσουλμανικής Περιουσίας καθορίζεται δι' εφ' άπαξ εκδιδομένης αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών.

*Άρθρον 7.

Διευκολύνσεις διά θερινάς κατασκηνώσεις.

Επιτρέπεται εις τον Υπουργόν Εθνικής Αμύνης ή τους υπ' αυτού έξουσιοδοτούμενους διοικητάς Μεγάλων Μονάδων και Ανεξαρτήτων τοιούτων, όπως εκ των παρ' αύταις διαθεσίμων εν χρήσει ειδών οργανώσεως και λειτουργίας στρατοπέδων και μεταφορικών μέσων, χορηγήσιν επί χρησιδανείω εις Οργανώσεις Εφέδρων Αξιωματικών, Πολεμιστών και Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως και Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου τά αναγκαίοντα τοιαύτα προς λειτουργίαν θερινών κατασκηνώσεων διά τας οικογενείας των και τήν μεταφοράν αύτων.

*Άρθρον 8.

Προαγωγαί.

1. Εφεδροι λοχαγοί πάντων των Όπλων, Σωμάτων και Υπηρεσιών του Στρατού Εηρας, δύνανται νά προαχθώσιν εις τον βαθμόν του ταγματάρχου εφ' όσον έχουσι έξαίρετον έθνηλήν, στρατιωτικήν και κοινωνικήν θράσιν και δεν έχουσι καταληφθῆ υπό του όριου ηλικίας εις τον βαθμόν τούτον, ουδέ έχουσι ηλικίαν κατωτέραν των 40 ετών. Η προαγωγή ενεργείται κατά τας διατάξεις του άρθρου 41 του Α.Ν. 833) 37 «περι στελεχών εφέδρων αξιωματικών του κατά γήν στρατού».

2. Η υπό του άρθρου 38 παραγρ. 1 (β) και 2 (β) του Α. Ν. 833) 37 προβλεπομένη περίοδος άσκήσεων δεν άπαιτείται διά τους έχοντας πολεμικήν θράσιν κατά τον πόλεμον 1940—45, τον αντισυμμοριακόν άγώνα και εν Κορέα.

3. Εφεδροι κατ' άπονομήν Στρατιωτικοί, Δικαστικοί Σύμβουλοι μετασχόντες α) των κατά τό ψήφισμα Γ) 1946 συσταθέντων έκτάκτων Στρατοδικείων ως Πρόεδροι ή Βασιλικοί Επίτροποι αύτων και β) του Έκστρατευτικού Σώματος Κορέας, ή ατηροῦσι και εν εφεδρεία τον άπονεμηθέντα αυτοίς βαθμόν διά διαταγής του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, μετ' άπόφασιν Επιτροπής άποτελουμένης εκ των Προέδρου και Βασιλικού Επιτρόπου του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου και του Διευθυντού τής Στρατιωτικής Δικαιοσύνης περι του εύδοκίμου τής υπηρεσίας των.

Αί αναγκαία λεπτομέρειαι διά τήν εφαρμογήν τής άνω διατάξεως καθορίζονται διά διαταγής του Υπουργού Εθνικής Αμύνης.

*Άρθρον 9.

Σήματα Εφέδρων Αξιωματικών και ταυτότητες.

1. Κυρούται άφ' ης έξεδόθη ή κάτωθι πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πράξις 22 τής 16 Ιανουαρίου 1959
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθόν υπ' όψιν εισήγησιν του επί τής Εθνικής Αμύνης Υφυπουργού όπως οί εφεδροι εξ εφέδρων Αξιωματικοί και Ανθυπασισταί φέρωσιν εν τή πολιτική περιβολή αύτων κατά τας Δημοσίας εμφανίσεις των διακριτικόν σήμα τής ιδιότητος των ταύτης, εφοδιαζόμενοι και δι' ειδικής ταυτότητος εκδιδομένης παρά τής Υπηρεσίας Εφέδρων, αποφασίζει:

1. Εγκρίνει όπως άπαντες οί εξ εφέδρων προερχόμενοι Εφεδροι Αξιωματικοί και Ανθυπασισταί και των τριών Κλάδων των Ένόπλων Δυνάμεων, φέρωσιν εν τή πολιτική περιβολή των κατά τας δημοσίας αύτων εμφανίσεις διακριτικόν σήμα, χορηγούμενον αυτοίς υπό τής Υπηρεσίας Εφέδρων του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης. Οί εκ τούτων υπηρετήσαντες εν πολεμική περιόδω ή κατά τον συμμοριτοπόλεμον ή εις έκστρατευτικά σώματα είτε ως βαθμοφόροι είτε ως όπλίται φέρουσι επί του σήματος ιδιαίτερον διακριτικόν.

2. Έγκρινας όπως χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς ἀνωτέρω εἰδικαὶ ταυτότητες περὶ τῆς ἰδιότητος τῶν ὡς Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἢ Ἀνθυποασπιστῶν, ἐκδιδόμενα: ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ὑπηρεσίας.

3. Έγκρινας όπως ὁ τύπος τοῦ σήματος τοῦ ἰδιαίτερου διακριτικοῦ καὶ τῆς ταυτότητος καθορίζωνται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἢ δὲ δαπάνη αὐτῶν ἐαυρῆν τοὺς δικαιούχους.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 παρούσαν πράξιν τοῦ δημοσιευθεσομένην διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κυρωθεσομένην διὰ Νόμου, μερὶ μὴ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

2. Ἰδιαίτερον σῆμα χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Ὑπηρεσία Ἐφέδρων) εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος πολεμιστᾶς, τραυματίας πολέμου καὶ εἰς τὰ θύματα πολέμου. Ὁσαύτως ἰδιαίτερον σῆμα χορηγεῖται καὶ εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος Κορέας μονίμους καὶ ἐφέδρους ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας.

Ὁ τύπος αὐτῶν καὶ αἱ διατυπώσεις χορηγήσεως τῶν καθορίζονται διὰ Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἄρθρον 10.

Ἐποπτεία Σωματείων καὶ προσόντα διοικούντων.

1. Ἀνωτέρα Ἐποπτικὴ Ἀρχὴ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς εἰδικῆς περὶ Σωματείων νομοθεσίας λειτουργούντων καὶ συνιστωμένων Σωματείων, ὧν μέλη εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐφέδροι ἀξιωματικοὶ ἢ ὀπλίται: ἐν γένει, σκοπὸς δὲ τῶν Σωματείων τούτων ἢ προστασία καὶ προαγωγή τῶν οικονομικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ ἢ ὀπλίτου, εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Οἱ διοικούντες τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος Σωματεία, πλέον τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένων προσόντων δέον ὅπως μὴ ἔχωσι στερηθῆν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν καθολικῶς ἢ μερικῶς, διαρκῶς ἢ προσωρικῶς καὶ μὴ ἔχωσι καταδικασθῆν εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς οἰανδήποτε τοιαύτην ἐπὶ κλοπῆ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτη, πλαστογραφία, ἐκβίασις, ἀπιστία κοινῇ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ δικηγόρου, ψευδῆ καταμηνύσει, συκοφαντικῆ δυσφημίσει, ἀνυποταξία καὶ λιποταξία ἢ ἐπὶ ἐγκλήματι: στροφόμενῳ κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ Στρατεύματος ἢ τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστώτος ἢ κατὰ τῶν ἠθῶν.

3. Ἡ χάρις μετ' ἄρσεως τῶν συνεπειῶν τῆς καταδίκης δὲν αἶρει τὴν ἀνικανότητα ἐκλογῆς ὡς μέλους τῆς Διοικήσεως τῶν Σωματείων.

4. Οἱ μετέχοντες καὶ οἱ διοικούντες Σωματεία Πολεμιστῶν ἢ Τραυματιῶν ἢ Ἀναπήρων καὶ ἐν γένει Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἢ Ὀπλιτῶν ἀπολαούντων εἰδικῆς νομοθετικῆς προστασίας, δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἔχωσι τὴν ἰδιότητα τοῦ προστατευομένου προσώπου.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 971)49 ὡς οὗτος νῦν ἰσχύει καὶ κατὰ τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τούτου διαδικασίαν δύναται νὰ προβαίη αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσε: τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἐντός ἑξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ., εἰς τὰς κάτωθι ἐνεργείας:

α) Νὰ ἐγγράφῃ εἰς συμπληρωματικούς πίνακας ἀγωνιστῶν ἔθνικῆς ἀντιστάσεως ἄτομα πεσόντα ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος ἢ καὶ ζῶντα, ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῆν ἐξ ἐπισήμων στοιχείων ἢ ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως, ὅτι: ταῦτα καίπερ πληροῦντα τὰς προϋποθέσεις τοῦ νόμου δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ὁργανώσεων ὑποβληθείσας καταστάσεις ἐκ παραδρομῆς ἢ δι' ἄλλην τινὸ σοβαρὰν αἰτίαν.

β) Νὰ διαγράψῃ ἐκ τῶν κεκρωμένων πινάκων ἀγωνιστῶν, διὰ συμπληρωματικῶν τοιούτων καὶ μετὰ προηγουμένην

πρόσκλησιν αὐτῶν πρὸς ἐγγραφοὺς ἢ προφορικὴν ἀκρόασιν, ἄτομα, διὰ τὰ ὅποια ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ὑπῆρέτησαν εἰς τὰς οἰκείας ὁργανώσεις ἢ ὅτι δὲν συγκεντροῦσι τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενας προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως τῶν.

γ) Νὰ ἐπανεξετάξῃ περιπτώσεις ἀτόμων ἅτινα λόγω ἐσφαλμένων στοιχείων δὲν περιελήφθησαν εἰς τοὺς πίνακας ἀναγνωρισθέντων ἀγωνιστῶν καὶ νὰ ἐξετάξῃ ἐκκρεμείας τοιαύτας ἐφ' ὧν ἐετάχθησαν διαπιστώσεις στοιχείων, ἀποσχίζῃ δὲ ἀναλόγως κατὰ τὸν ἄνω νόμον.

2. Ἡ τελευταία περίοδος τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 971)49, ὡς ἡ παράγρ. αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1919)51 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. 1104)49 κυρωθέντος Α. Ν. 971)49 κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀρχηγοὶ ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων ἐν τῶν μελῶν ἐξ ἐκάστης Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον διαμένουσιν ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχωσι γνωστοποιήσει τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, καλοῦνται παρὰ ταύτης εἰς τὰς συνεδριάσεις καθ' ἃς κρίνονται: ἀγωνιστᾶι τῶν Ὁμάδων ἢ τῶν Ὁργανώσεων τῶν πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων καὶ πληροφοριῶν, ἢ μὴ παράστασις τῶν ὅμως δὲν κωλύει τὴν πρόδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ κρίσεως τῶν ἐν Κρήτῃ ὁργανώσεων καὶ ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς μετέχει μετὰ δικαιώματος ψήφου ὁ κατὰ περίοδον τῆς κατοχῆς διατελέσας Κυβερνητικὸς Ἀντιπρόσωπος ἐν Κρήτῃ ἐφ' ὅσον προσκαλούμενος ἤθελε προέλθει. Εἰς περίπτωσιν θανάτου Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Ἐθνικῶν Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων αἱ κατὰ τὸν Α. Ν. 971)1949 ἀρμοδιότητες αὐτοῦ μεταβιβάζονται εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τῇ προτάσει τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἐκ τῶν ἐαυθούχων τῶν Ὁμάδων τῶν ἐπιδειξαμένων τὴν μάλλον ἀξιόλογον δράσιν».

3. Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. λήγει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀρμοδιότης τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι ἐκδόσεως τῶν ἀντιστοιχῶν, κατὰ τὸν ὡς ἄνω νόμον, πράξεων τῆς Διοικήσεως.

4. Ἡθικαὶ ἀμοιβαὶ ἀπονεμηθεῖσαι εἰς ἀγωνιστᾶς φονευθέντας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, τραυματισθέντας, φυλακισθέντας ἢ ἀχθέντας εἰς ὀμηρίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, ἀποτελοῦν προτάσεις ὑποχρεωτικᾶς διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐφ' ὅσον ὑφίσταται: βεβαίωσις τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ περὶ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβον χώραν τὰ γεγονότα ταῦτα.

5. Βασιλικά Διατάγματα καὶ ἀποφάσεις περὶ ἀναγνωρίσεως ἔθνικῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων, ἔθνικῶν ὁργανώσεων, ἀρχηγῶν καὶ μελῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν, Ὀπλαρχηγῶν καὶ μελῶν τούτων, πληροῦντα κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ὅρων καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ Α. Ν. 971)49 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐκδοθέντα δὲ μετὰ τὴν λήξιν τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 αὐτοῦ καὶ τῶν παρατευνασῶν ταύτας διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1104)49 τοῦ Α. Ν. 1919)1951 καὶ τοῦ Ν. 2272)52 κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν.

6. Ὁργανώσεις Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως δράσασαι ἐν Δωδεκανήσῳ μέχρι τῆς προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τὰ μέλη τούτων ἀναγνωριζόμενα κατὰ τὰ κατωτέρω, ὡς καὶ τὰ μέλη τούτων ἀναγνωριζόμενα κατὰ τὰ κατωτέρω, ὑπάγονται: εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 971)49 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐφ' ἅπαξ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθορίζονται οἱ ὅροι καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἄνω Ὁργανώσεων καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν, ἢ προθεσμία ὑποβολῆς σχετικῶν αἰτήσεων καὶ δικαιολογητικῶν ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

7. Ἡ ἀληθὴς ἐνοικητῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 971)49 εἶναι ὅτι οἱ Ἀρχηγοί, τὰ Μέλη τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐθνικῶν Ὁργανώσεων Πληροφοριῶν καὶ Δολιοφθορᾶς ὡς καὶ τὰ Μέλη τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐθνικῶν Ὁργανώσεων Ἐσωτερικοῦ ἀπολαμβάνουν πάντων τῶν κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν ἀναγνω-

ριζομένων ευεργετημάτων υπέρ των αντίστοιχων κατηγοριών των πολεμιστών του πολέμου 1940—1941 και της Μ. Ανατολής πλην των συνταξιοδοτικών τοιούτων.

Άρθρον 12.

Απονέμεται ο βαθμός του εφέδρου ανθυπολοχαγού και άφ' ης άπελύθησαν εκ των τάξεων του στρατού, μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Προαγωγών Στρατού Εηράς ύπ' άριθ. 2, εις τους με τον βαθμόν του λοχίου ή έπιλοχίου άποστρατευθέντας με την λήξιν του πολέμου 1940—41 και κατατάγέντας εις τας έθνικάς άνταρτικάς ομάδας (Άν. Νόμος 971)49), έφ' όσον ούτοι φοιτήσαντες εις την ίδρυθείσαν υπό των έθνικών άνταρτικών ομάδων Σχολήν Εφεδρων Αξιωματικών ώνομάσθησαν εν συνεχεία, μετά την άποφοίτησίν των, Έφεδροι Ανθυπολοχαγοί, διαλυθεισών δε των ομάδων τούτων, ύπηρέτησαν εις τον Έθνικόν Στρατόν κατά την περίοδον του συμμοριτοπολέμου τούλάχιστον επί μίαν διετίαν.

Διά την άπονομήν της ως άνω τιμητικής διακρίσεως άπαραίτητος συγχάνει ή προσαγωγή αντιγράφου Φύλλου Στρατιωτικών Μεταβολών του οικείου Στρατολογικου Γραφείου, ως και πιστοποιητικού εκδιδομένου παρά της άρμοδίας Υπηρεσίας του Γενικού Έπιτελείου Στρατού.

Άρθρον 13.

1. Κυρούνται άφ' ης έξεδόθησαν αί κάτωθι πράξεις του Υπουργικου Συμβουλίου :

Α'.

Πράξις 135 τής 17ης Οκτωβρίου 1959.

Περί έγκρίσεως άγοράς υπό του Ταμείου Έθνικης Αμύνης του εν Μεθάνοις Ξενοδοχείου «ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ»

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχον ύπ' όψιν :

α) Τά άρθρα 51 και 52 του Α.Ν. 2324)49 «περί προστασίας και άποκαταστάσεως των Αναπήρων Πολέμου Όπλιτών και Ομάτων Πολέμου», κυρωθέντος δια του Νόμου 1487)1950.

β) Το Ν.Δ. 3412)55 «περί Ταμείου Έθνικης Αμύνης».

γ) Σχετικήν προσφοράν των ιδιοκτητών του Ξενοδοχείου «ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ» Μεθάνων.

δ) Πρακτικά Έπιτροπών συγκροτηθεισών προς τούτο έξ ών έμφαίνεται άφ' ενός ή καταλληλότης του Ξενοδοχείου τούτου δια Κέντρον Λουτροθεραπείας και άφ' έτέρου ότι ή αξία του είναι μεγαλυτέρα της προσφοράς.

ε) Το γεγονός ότι δια της άγοράς του άνωτέρω Ξενοδοχείου θα έξοικονομηθώσι σημαντικά ποσά κατ' έτος δια την Λουτροθεραπείαν των Αναπήρων Πολέμου,

Έ γ κ ρ ί ν ε ι

1) Την υπό του Ταμείου Έθνικης Αμύνης (Τ.Ε.Α.) άγοράν του Ξενοδοχείου «ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ» εν Μεθάνοις μεθ' ολοκληρώου του έξοπλισμού του, αντί ποσού δραχμών τεσσαρων εκατομμυρίων διακοσίων χιλιάδων (4.200.000), καταβλητέον εις πέντε (5) ετησίας δόσεις, τής πρώτης καταβλητέας άμα τή ύπογραφή των συμβολαίων, των δε λοιπών μέχρι τής 31 Μαρτίου εκάστου έτους.

2) Δια την υπό του Τ.Ε.Α. έξόφλησιν των δόσεων τούτων θα έγγραφηται εις τον προϋπολογισμόν του Γενικού Έπιτελείου Στρατού (Γ.Ε.Σ.) Δ)σεως Αναπήρων, υπό το Κεφάλαιον «Λουτροθεραπείας Αναπήρων» και υπό ίδιον άρθρον, επί δετίαν από του έτους 1959, πίστωσις δι' επιχορήγησιν τούτου εκ δραχμών οκτακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων (840.000).

3) Η πίστωσις αύτη ως και πάσα άλλη αναγκαύσα δια την αντιμετώπισιν δαπανών προκαλουμένων εκ της άγοράς του εν λόγω Ξενοδοχείου, θα κείται εντός του καθοριζομένου έκαστοτε κατά οικονομικόν έτος ύψους δαπανών του Υπουργείου Έθνικης Αμύνης άποκλειομένης τής διαθέσεως του αναγκαίου ποσού εκ του άποθεματικού.

Έκδόσαν προς τούτο την ύπ' άριθ. 135 προϋστα πράξιν του κυρωθησομένην νομοθετικώς μερίμνη των Υπουργών Οικονομικών και Έθνικης Αμύνης.

Ο Πρόεδρος

Τά Μέλη

Β'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Συνεδρίασις

Πράξις 64.

Έν Αθήναις τή 12 Απριλίου 1960

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθόν ύπ' όψιν :

α) Τας διατάξεις του Ν. 5127)1931.

β) Το ύπ' άριθ. 754.2)66)519719)7.4.60 έγγραφον του κ. Υφυπουργού Έθνικης Αμύνης και

γ) Την ύπ' άριθ. 135)1959 πράξιν του Υπουργικου Συμβουλίου, άποφασίζει :

Έγκρίνει την έκδοσιν προσωρινού χρηματικού εντάλματος δραχμών εννεακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων (940.000) δια την πληρωμήν εις τους ιδιοκτήτας του Ξενοδοχείου «Ζαχαράτος» εν Μεθάνοις άγορασθησομένου υπό του Ταμείου Έθνικης Αμύνης τής α' ετησίας δόσεως και των έξόδων άτινα αναγκαύσαι προς αντιμετώπισιν των εκ της άγοράς του Ξενοδοχείου προκαλουμένων λοιπών δαπανών (κρατήσεις, συμβολαιογραφικά κλπ.). Το ένταλμα εκδοθήσεται υπό του Υπουργού Έθνικης Αμύνης κατά τας διατάξεις του Ν. 5127)1931.

Η έκδοσις του άνωτέρω προσωρινού χρηματικού εντάλματος γενήσεται επί όνόματι του Συν)ρχου Π. Δ. Κατσαρού Νικολάου, θα τακτοποιηθή δε δια συμπληρωστικής έξοφλήσεως του εκδοθησομένου εν καιρώ τακτικού χρηματικού εντάλματος εις βάρος τής έγγραφησομένης ειδικής πιστώσεως εις τον Προϋπολογισμόν του Υπουργείου Έθνικης Αμύνης.

Προδεσμία άποδόσεως λογαριασμού όρίζεται ή 31.12.60.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς μερίμνη του Υπουργού Έθνικης Αμύνης.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Τά Μέλη

2. Η βάσει των άνω κυρουμένων πράξεων συναφθείσα σύμβασις άγοραπωλησίας του εν αύταις αναφερομένου ακινήτου, θεωρείται έγκυρος και ισχυρά από τής χρονολογίας ύπογραφής αύτης, ως και ή μεταγραφή του σχετικού συμβολαίου άφ' ης έγένετο.

Άρθρον 14.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεως του εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Κερκύρα τή 4 Αυγούστου 1960

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝ-ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΛΑΙΠΡΑΝΤΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Έδωκέρθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 8 Αυγούστου 1960

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

«Ε γ κ λ η σ ι ς»

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4090

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν καὶ σωφρονιστικῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1960 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ι. Τροποποιήσεις Ποινικοῦ Κώδικος

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἄρθρον 87.

Ἵπολογισμὸς χρόνου προφυλακίσεως.

1. Ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς τῆς ἐλευθερίας, μετὰ τὸν ὄρισμὸν τῆς διάρκειας αὐτῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς παρ' ἀνακριτικῆς ἀρχῆς οἰσodήποτε δικαιοδοσίας διαταχθείσης προφυλακίσεως τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ὁ χρόνος κρατήσεως ἀπὸ τῆς συλλήψεως μέχρι τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ.

2. Ἐπὶ συρρέοντων καὶ συνεχδικαζομένων ἐγκλημάτων, ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ἐπὶ τινὶ ἐξ αὐτῶν ποινῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐφ' οἰσodήποτε ἐξ αὐτῶν διαταχθείσης προφυλακίσεως ὡς καὶ ὁ κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος χρόνος κρατήσεως καὶ ὅταν ἐτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐκηρύχθῃ ἀθώος τοῦ ἐγκλήματος δι' ὃ εἶχε προφυλακισθῆ ὁ καταδικασθείς.

3. Ἐπίσης ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐν Ψυχιατρείῳ παραμονῆς τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 200 Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας).

4. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῆς χρόνος τῆς φυλακίσεως ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ποινῆς ὑπὸ τῆς ἐντεταλμένης τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀρχῆς».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 311 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἐὰν ἡ σωματικὴ θλάβη ἔσχη ὡς ἐπακόλουθον τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται κάθειρξις μέχρι δέκα ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ὑπαίτιος ἐσκόπει θραεῖαν σωματικὴν θλάβην αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται κάθειρξις».

Ἄρθρον 3.

«Ἀκουσία ἀπαγωγῆ».

Τὸ ἄρθρον 327 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Ὁ ἐπὶ σκοπῷ γάμου ἢ ἀκολασίας ἀπάγων ἢ παρανόμως κατακρατῶν (ἄρθρ. 325) θῆλυ ἄκον ἢ πάσχον τὰς φρένας ἢ ἀνίκανον πρὸς ἀντίστασιν λόγῳ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως ἢ διανοητικῆς ἀτελείας ἢ δι' ἕτερον λόγον, τιμωρεῖται ἐὰν μὲν ἔπραξε τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ γάμου, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, ἀν δὲ ἐπὶ σκοπῷ ἀκολασίας διὰ καθειρξέως μέχρι δέκα ἐτῶν».

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ ἐπὶ ἐγκλήσει. Ἐὰν ὅμως ἡ τελεσθεῖσα πράξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν διώκεται αὐτεπαγγέλτως».

Ἄρθρον 4.

Ἐἰς τὸ ἄρθρον 331 τοῦ Π.Κ. προστίθεται δεύτερον ἐδάφιο, ἔχον οὕτω :

«Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 344 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Ἐἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 336, 337, 338, 341 ὡς καὶ εἰς τὰς τῶν ἄρθρων 339, 342 καὶ 343 ὅταν τὸ παθὸν πρόσωπον εἶναι θῆλυ, ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἐἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἄρθρων 336, 337, 338 παρὰφρ. 1, 339 καὶ 343 δὲν ἀπαιτεῖται ἐγκλήσει, ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πράξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν. Ἄν ἐξεδόθῃ παραπεμπτικὸν βούλευμα ἢ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν αὐτῶν ἄρθρων.

Ἐἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 341, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐτέλλετο γάμου μετὰ τῆς παθούσης, ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὁ γάμος κηρυχθῆ ἄκυρος.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 349 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 349.

Μαστροπέια.

1. Ὅστις ἐπὶ ἐξυπηρετήσει ἀλλοτρίας ἀκολασίας προάγει πρὸς πορνείαν ἢ ἐξωθεῖ πρὸς διαφθορὰν ἀνήλικα πρόσωπα εἴτε ὑποθάλλει ἢ διευκολύνει τὴν πορνείαν ἢ διαφθορὰν ἀνηλίκων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ὑπάρχει περίπτωσης βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐννέα μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἡ ποινὴ ἐπιτείνεται εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἐπράχθῃ ὑπὸ μίαν τῶν κάτωθι περιπτώσεων: α) κατὰ πρόσωπου νεωτέρου τῶν δέκα ἐξ ἐτῶν, β) δι' ἀπατηλῶν μέσων, γ) παρ' ἀνιότος ἐξ αἵματος ἢ κηδεστίας ἢ θετοῦ γονέως συζύγου ἐπιτρόπου ἢ παντὸς ἄλλου εἰς ὃν εἶναι διαπεπιστευμένος ὁ ἀνήλικος πρὸς ἀνατροφὴν, διδασκαλίαν, ἐποπτεῖαν ἢ φύλαξιν ἔστω καὶ προσωρινήν.

3. Ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἢ ἐκ κερδοσκοπίας προάγων θήλεα πρὸς πορνείαν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 18 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 350 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 350.

Ἐκμετάλλευσις πορνῶν.

Πρόσωπον ἄρρεν διατρεφόμενον ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ γυναικὸς κατ' ἐπάγγελμα πορνευομένης καὶ δι' ἐκμεταλλεύσεως τῶν τοιούτων ἀνηλίκων κερδῶν αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρι τριῶν (3) ἐτῶν».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 351 τοῦ Π.Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 351.

Σωματεμπορία.

1. Ὅστις ἐπὶ ἐξυπηρετήσει ἀλλοτρίας ἀκολασίας: α) προσλαμβάνει ἢ παρασύρει, ἔστω καὶ τῇ συναινέσει αὐτοῦ, θῆλυ ἀνήλικον πρὸς σκοπὸν πορνείας, β) διὰ βίας, ἀπατηλῶν μέσων, ἀπειλῶν, ἐπιβολῆς ἢ καταχρήσεως ἐξουσίας ἢ παντὸς ἄλλου ἐξαναγκαστικοῦ μέσου προσλαμβάνει ἢ παρασύρει θῆλυ ἀνήλικον πρὸς τὸν σκοπὸν πορνείας, γ) διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω μέσων κατακρατεῖ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ θῆλυ ἐν οἴκῳ ἀνοχῆς ἢ ἐξαναγκάζει αὐτὴν, ὅπως παραδοθῆ εἰς πορνείαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε συντρέχει περίπτωσης βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως.

2. Ὁ ἀνωτέρω ὅρος τῆς φυλακίσεως ἐπιτείνεται μέχρι πέντε ἐτῶν. ἀν τὸ ἐγκλημα διεπράχθῃ παρὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 349 παρ. 2 στοιχ. γ' προσώπου.

3. Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται καὶ ἀν αἱ κατ' ἴδιαν πράξεις αἱ ἀπαρτίζουσαι τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῶν ἄνω ἐγκλημάτων ἐξετελεσθησάν ἐν διαφόροις ἐπικρατείαις».

II. Τροποποιήσεις Κώδικος
Ποινικῆς Δικονομίας

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κ.Π.Δ., ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 3681)1957, προστίθενται περιπτώσεις ὑπ' ἀριθ. δ καὶ ε ἔχουσαι ὡς ἐξῆς:

α) Ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὰ ἄρθρα 292 ἐπ. καὶ 295 παρ. 1, ὡς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου παρεμπόπτοντος ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν.

ε) Ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς κατηγορίας κατὰ τὰ ἄρθρα 245 παρ. 2 καὶ 308 παρ. 3 εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βραχίονα.

2. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κ.Π.Δ. προστεθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3681)1957, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν συντίθεται ἐκ τριῶν ἐφετῶν α) ὅταν δικάζη τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν πλημμελειοδικεῖων καὶ τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρον 116 παρ. 1) καὶ β) ὅταν δικάζη τὰ πλημμελήματα τῶν ἐν ἄρθρῳ 111 ἀριθ. 6, ὡς συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προσώπων. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν συντίθεται ἐκ πέντε ἐφετῶν».

3. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α2. Ἀνεφίκτου οὐσης ἐξ οἰουδήποτε λόγου τῆς τριμελῆς συνθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναπλήρωσις ἐν μὲν τῷ τριμελεῖ ἐφετεῖῳ (δικαστηρίῳ ἢ συμβουλίῳ) ἐνὸς μόνου, ἐν δὲ τῷ πενταμελεῖ δύο τὸ πλεονέκτων διὰ προέδρων πρωτοδικῶν ἢ ἐχόντων πενταετῆ τουλάχιστον ὑπηρεσίαν πλημμελειοδικῶν».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 11.

Διαιρέσεις εἰς Τμήματα.

1. Ἐν τοῖς Ἐφετείοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τοῖς Πρωτοδικείοις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, καθορίζεται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῶν δικαστηρίων τούτων ὑποχρεωτικῶς, δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ἐγκρινομένου ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δικαιουμένου, μετὰ γνώμην τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ τροποποιῆ τούτον, ἴδιον ποινικὸν τμήμα, ὀριζομένων τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν τούτου, ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸ ἀσχοληθησάντων, δι' ὁλόκληρον τὸ ἐπόμενον ἔτος, καὶ τριῶν τὸ πλεονέκτων ἀναπληρωτῶν.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὀρισθῶσι μέλη τοῦ ποινικοῦ τμήματος οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀναπληροῦντες τοὺς δικαστὰς πάρεδρου παρὰ πρωτοδικεῖῳ, εἰρηνοδίκαι ἢ πταισματοδίκαι.

2. Καθ' ἕκαστον δικαστικὸν ἔτος ἀντικαθίστανται ὑποχρεωτικῶς τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ ποινικὸν τμήμα δικαστῶν, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ὑπηρετήσῃ δικαστῆς τις ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη ἐν συνεχείᾳ, ἐφ' ὅσον ἕτεροι δικασταὶ ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ δὲν ὑπηρετήσαν ἐπὶ διετίαν συνεχῆ ἐν τῷ ποινικῷ τμήματι.

3. Τῶν ποινικῶν συνεδριάσεων τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου μετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ εἰς τὸ ποινικὸν τμήμα ἀνήκοντες. Δὲν θίγονται ἐντεῦθεν αἱ περὶ ἀναπληρώσεως κωλυομένων δικαστῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 παρ. 1 καὶ 9 παρ. 2 τοῦ παρόντος Κώδικος».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 106 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 106.

Ὅμοίως ἐπὶ ὀρισμένων ἐγκλημάτων.

Ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας, τῆς ληστείας καὶ τῆς ἐκβίασεως, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πάντοτε ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 105 ἀποφάσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἐγγράφων εὐθὺς ὡς ὁ ἀνακριτὴς δηλώσῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐπεράτωσε τὴν ἀνάκρισιν, δικαιούται δὲ τότε νὰ προσαγγῆ πᾶν μέσον ὑπερασπίσεως καὶ νὰ προτείνῃ μάρτυρας, οὓς ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν δ' ἔχῃ ἀντιρρήσεις, ὑποχρεούται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 114.

Τοῦ μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου

Τὸ μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον δικάζει:

Α') Τὰ πλημμελήματα, καθ' ὧν ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴν οἰουδήποτε ποσοῦ, ἐξαιρουμένων: α) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικῶν καὶ ἐφετῶν καὶ τῶν συναφῶν πρὸς ταῦτα (ἄρθρ. 109—111 καὶ 128), β) τῶν πλημμελημάτων πλαστογραφίας, μοιχείας καὶ ἐγκαταλείψεως ἐγκυμονούσης, γ) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀνηλικῶν καὶ δ) τῶν πραττομένων διὰ τοῦ τύπου.

Β') Τὰ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος βασικὰ (ἐξαιρουμένου τοῦ ἐμπρησμοῦ) καὶ ἀγροτικὰ ἀδικήματα, καὶ

Γ') Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πταισματοδικείου, ὡς καὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὸ ἄρθρον 116 παράγραφος 1».

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 116 Κ.Π.Δ. προστίθεται 3η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«3. Ἡ δι' οἰουδήποτε λόγον μὴ ἄμεσος ἐκδίκασις τοῦ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πραχθέντος πλημμελήματος ἢ πταισματος, δὲν ἀποκλείει τὴν περαιτέρω δίωξιν κατὰ τὴν κοινὴν διαδικασίαν».

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 117 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Τὸ δικαστήριον, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ὁποίου διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως διεπράχθη ἐγκλημα φέρον τὸν χαρακτήρα περιυβρίσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ μέλους αὐτοῦ (ἄρθρ. 181 παρ. 1 Π. Κ.) ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τινὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἀπειθυνομένης ἐξουβρίσεως ἢ δυσσημείσεως (ἄρθρα 361, 362 καὶ 363 Π. Κ.), δικάζει ἀμέσως τούτο καὶ ἂν ἐτι ὁ ὑπαίτιος ὑπάγεται εἰς τὴν ἰδιόζουσαν ἢ τὴν ἐξαιρετικὴν δικαιοδοσίαν, συντιθέμενον ὁμῶς ἐξ ἄλλων δικαστῶν.

Ἡ ἄμεσος ἐκδίκασις γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν δικαστῶν, ἐὰν ἡ διάφορος σύνθεσις δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἕνεκα λόγου εἰδικῶς ἐσθαιουμένου ἐν τε τοῖς πρακτικοῖς καὶ τῇ ἀποφάσει».

Ἄρθρον 15.

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 128 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὰ πλημμελήματα τῆς παρανόμου ὀλοφορίας, τῆς παρανόμου κατοχῆς ὄπλων, χειροβομβίδων καὶ ἐρημητικῶν ὀλων καὶ τῆς φυγοδικίας, τὰ συναφῆ πρὸς κακουργήματα, χωρίζονται καὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνεδρῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων».

Ἄρθρον 16.

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 285 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Η προσφυγή γίνεται εντός δέκα ημερών από της προφυλακίσεως, συντασσόμενης ενόψει παρά τῷ γραμματεῖ τῶν πλημμελειοδικῶν, ἢ τῷ διευθύνοντι τὰς φυλακὰς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 474 παράγρ. 1. διαβιβάζεται δ' εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ εἰσάγεται παρ' αὐτοῦ ἀμελητῆ μετὰ τῆς προτάσεώς του εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως».

Ἄρθρον 17.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς πρώτης περιόδου τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 295, προστίθεται διάταξις ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν καθίσταται ἀρμόδιον καὶ ὄταν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιόν του, εἰσαγγεῖσα συνεπείᾳ ἐφέσεως, ἢ κατ' ἄρθρον 308 παράγρ. 3 καὶ 4 καὶ ἂν ἔτι τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν εἶχεν ἤδη ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως».

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 308 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Οἱ διάδικοι δικαιούνται νὰ γνωστοποιήσωσι καὶ προσωρικῶς τῷ εἰσαγγελεῖ καὶ πρὸ τῆς κατατίσεως τῆς προτάσεώς του ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι γνῶσιν ταύτης. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν γνωστοποιήσαντα, ἂν κατοικῆ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως τὸν ἐν αὐτῇ διωρισμένον ἀντίκλητον, ὅπως προσέλθῃ καὶ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως ἐντὸς 24 ὥρων. Ἄν ὁ διάδικος δὲν κατοικῆ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, τοιαύτη εἰδοποίησις δὲν γίνεται. Δὲν κωλύεται ὅμως ἐντεῦθεν ὁ διάδικος νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως καὶ μετὰ τὴν υποβολὴν αὐτῆς εἰς τὸ συμβούλιον. Πρὸς τοῦτο κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς εἰσαγγελίας ἀντίγραφον τῆς προτάσεως».

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 309 τοῦ Κ.Π.Δ. προστίθεται τὰ ἑξῆς:

«Ἄν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὴν υποβολὴν τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν εἰσαγγελέα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ συμβούλιον ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων ἐγγράφα ἢ οἰαδήποτε ἄλλα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἀσκοῦντα οὐσιώδη εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου ἐπιρροήν, τὸ συμβούλιον ὀφείλει αὐτεπαγγέλτως νὰ καλέσῃ τοὺς λοιποὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντίκλητους αὐτῶν συμφῶνως πρὸς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 309 Κ.Π.Δ., ἐφαρμοζομένην ἀναλόγως, ἵνα λάβωσι γνῶσιν καὶ ἐπιφέρωσι τὰς παρατηρήσεις των ἐντὸς εὐλόγου, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τασσομένης, προθεσμίας».

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 417 Κ.Π.Δ., ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. 2493)1953, προστίθεται περίπτωσις α' ἔχουσα οὕτω:

«α') ἀλιεῖα διὰ δυναμίτιδος».

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 423 παρ. 1 τοῦ Κ.Π.Δ. φράσις «ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν».

Ἄρθρον 22.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἄρθρου 424 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἤθελε κρίνει ὅτι τὸ ἐγκλημα δὲν κατελήφθη ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἢ ὅτι καὶ μετὰ τὴν κατ' ἄρθρον 423 παρ. 2 ἀναβολὴν αἱ ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν».

Ἄρθρον 23.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 499 προστίθεται ἡ φράσις «καὶ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν τὸ Ἐφετεῖον Ναυπλίου».

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ ἐδάφ. πρῶτον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 501 Κ.Π.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν δὲν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ συντρεχούσης τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 340, ἢ τῆς παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ συνηγόρου, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἢ ἔφεις ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος καὶ διατάσσεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἢ κατάπτωσης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 497 παρ. 2 δοθείσης ἐγγυήσεως».

2. Ἡ παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 501, προστεθείσα διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. 2493)1953, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ δι' εἰδικῶς ἡτοιωγημένης ἀποφάσεώς του τὴν διὰ συνηγόρου, εἰδικὴν ἔχοντος πληρεξουσιότητα, ἐκπροσώπησιν τοῦ ἀπολειπομένου ἐκκαλουτός, ἐὰν πεισθῇ ὅτι οὗτος ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτιῶν δὲν ἤδυνήθη νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ὅτε θεωρεῖται ὁ ἐκκαλῶν ὡς δικαζόμενος ὡσεὶ ἦτο παρών, τοῦ συνηγόρου ἐκπροσωποῦντος πλήρως αὐτόν».

III. Τ ρ ο π ο π ο ι ἦ σ ε ι ς Ε ἰ δ ι κ ῶ ν

Π ο ι ν ι κ ῶ ν Δ ι α τ ᾶ ξ ε ω ν.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 5026)1931, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 3075)54 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Ὁ περιορισμὸς τῶν τριακοσίων ὀνομάτων δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ πόλεων ἔχουσῶν πληθυσμὸν κάτω τῶν 20.000 κατοίκων».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 5026)1931, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3075)54, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Ἐὰν ὁ κατάλογος δὲν περιλαμβάνῃ κατ' ἐλάχιστον ὄρον 100 ἐνόρκους, οὐδεμία γίνεται ἐκλογή».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Νόμου 5026)31, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 Ν. Δ. 3075)54, προστίθεται τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐφ' ὅσον δὲν περιορίζεται ἐντεῦθεν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 ἀπαιτούμενος κατ' ἐλάχιστον ὄρον ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων, ὧν τὰ ὀνόματα δέον νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν κληρωτίδα».

Ἄρθρον 26.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 3861)1929 «περὶ ἀπονομῆς χάριτος εἰς καταδίκους καὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«α') Ἡ Διεύθυνσις τῆς Φυλακῆς, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ κατάδικος κρατῆται ἐν ταῖς Φυλακαῖς καὶ δὴ ὁ Διευθυντὴς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ φυλακῶν Α' ἢ Β' τάξεως, ἢ ὁ ἀσκῶν τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Φυλακῶν γ' τάξεως, ἢ ὁ Διοικητὴς τῶν φυλακῶν προκειμένου περὶ στρατιωτικῶν Φυλακῶν».

Ἄρθρον 27.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις μέχρις ἐνὸς ἔτους ἐκάστοτε ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ποινικῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ ἐαθμοῦ ἴσου καὶ κατωτέρου εἰς τὰ Ἀναμορφωτικὰ Καταστήματα Ἀηλίκων, ὡς καὶ ἡ ἀπόσπασις ὑπαλλήλων ἐν γένει τῶν Καταστημάτων τούτων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

"Άρθρον 28.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων δύναται νὰ καταργῶνται μέχρι 20 θέσεις φυλάκων, ἰδρυομένων ἀντιστοίχως ἰσχυρίσμων καὶ ἰσοβάθμων θέσεων παιδονόμων, ἐξελισσομένων μόνον μέχρι τοῦ ἑαυτοῦ εἰς ὃν ἐξελιττοῦνται καὶ οἱ φύλακες φυλάκων. Ἐπιτρέπεται ὁμοίως ἢ μετάταξις εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν Παιδονόμων, φυλάκων ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

2. Οἱ παιδονόμοι ὑποχρεοῦνται νὰ φοιτήσωσιν εἰς φροντιστηριακὸν κύκλον σπουδῶν, οὐτινος ἢ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία ὀρισθῆσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

"Άρθρον 29.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκμίσθωσις τῆς ἐργασίας τῶν κρατουμένων ἐν ταῖς φυλακαῖς πρὸς τρίτους (φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα).

2. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται.

"Άρθρον 30.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Νόμου 2058)1952 προστίθενται παράγραφοι 6 καὶ 7, ἔχουσαι οὕτω :

«6. Εἰς τοὺς εἰδικευμένους τεχνίτας κρατουμένους τοὺς ἐν ταῖς ἐργαστηρίοις τῶν ἀγροτικῶν φυλάκων τοῦ Κράτους ἐργαζομένους ἔχει ἐφεξῆς ἐφαρμογήν, ὡς πρὸς τὸν ὑπολογιστὸν τοῦ χρόνου τῆς κρατήσεως, ἡ περὶ τῆς ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίας διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχει ἐφαρμογήν ἐπὶ καταδίκου μεταχθέντος τῇ κίτησει τοῦ ἀπὸ ἀγροτικῆς φυλακῆς εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν τοιαύτην.

7. Διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Νόμου 2229, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, Ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ τεθῶσι διατάξεις περιοριστικαὶ τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ ἐν γένει τῶν ἡμερῶν ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων εἰς πᾶσαν μὴ ἀγροτικὴν φυλακὴν, ὡς καὶ τῶν καταδίκων τῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγροτικαῖς φυλακαῖς ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὀποτεδήποτε ἐκτίσει δύο προηγουμένας ποινὰς στερητικὰς τῆς ἐλευθερίας μείζονας τοῦ ἔτους».

"Άρθρον 31.

1. Ἐκ τοῦ ἐτήσιου κέρδους τῶν εἰς τὰς ἀγροτικὰς καὶ λοιπὰς φυλακὰς ἀσκουμένων ἐργασιῶν δύναται νὰ διατίθεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμῃ τῆς τοῦ Συμβουλίου Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν φυλάκων, τῶν προσφερόντων χειρωνακτικὴν ἐργασίαν ποσὸν μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν.

2. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' ἐκάστην

ἀγροτικὴν φυλακὴν ἢ σωφρονιστικὸν κατάστημα τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιουμένων τῆς ἀμοιβῆς. Ἐντὸς δὲ τοῦ οὕτω καθορισθέντος ἀριθμοῦ πραγματοποιεῖται ἡ χορήγησις τῆς ἀμοιβῆς ἐπὶ τῇ βάσει ὀνομαστικῆς καταστάσεως συντασσομένης καθ' ἕκαστον μῆνα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἐκάστης Ἀγροτικῆς Φυλακῆς ἢ σωφρονιστικοῦ καταστήματος, βεβαιούντος ὑπευθύνως δι' ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν φυλάκων τὴν πράγματι καταβληθεῖσαν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν. Ἡ κατάσταση αὕτη θεωρεῖται παρὰ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν.

Ἡ ὡς ἄνω ἀμοιβὴ περιορίζεται ἀναλήθως διὰ τοὺς ἀπουσιάζοντας λόγῳ ἀδείας φύλακα.

Διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργασησομένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω φυλάκων καθορίζεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 32.

Δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 2058)52 ἡμέραι ἐργασίας καταδίκων πραγματοποιηθεῖσαι ἐν ταῖς φυλακαῖς Γυάρου κατὰ τὴν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1947 μέχρι 31ης Μαρτίου 1950 χρονικὴν περίοδον καὶ περὶ ὧν δὲν ἐτηρήθησαν τὰ κεκανονισμένα βιβλία, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐκδιδομένων βάσει καὶ ἐλλειπῶν ἀκόμη στοιχείων ὑποβαλλομένων ἐφ' ἕκαστης περιπτώσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετών Ἀδελφῶν καὶ ἐνὸς Ἐφέτου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐφετείου.

"Άρθρον 33.

Αἱ προαγωγαὶ τῶν φυλάκων εἰς ὑπαρχιφύλακας ἐνεργοῦνται κατὰ τὸ 1)3 κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ τῶν γραμματικῶν αὐτῶν προσόντων.

Ἐν Κερκύρα τῇ 4 Αὐγούστου 1960

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

**Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ
Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΤΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1960

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ